

mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Stauning: Der er paa Sagens tidligere Trin gjort adskillige Bemærkninger, og jeg skal derfor ogsaa kun sige et Par Ord om den Sag, som formodentlig nu for Folke-tingets Vedkommende er ved sin Afslutning. Det foreliggende Lovforslag betegnes som midlertidigt Kriseværn for Produktion af Cigarer, Cigarillos og Fodtøj. Som det vil være fremgaaet af de Bemærkninger, jeg tidligere har fremsat, er det mit Partis Opfattelse, at dette Kriseværn i væsentlig Grad eksisterer i Navnet og mindre i Lovens Indhold. Loven betyder en Forhøjelse af Toldsatserne, en Forhøjelse, hvorved Beskyttelsen mod den naturlige Konkurrence øges saaledes, at man med disse Toldsatser overfor visse Lande opnaar Forbudets Virkninger. Men overfor billige Varer, overfor det valutasyge Udland er Beskyttelsen tvivlsom; navnlig gælder det Tyskland og Østrig, fra hvis Side man sikkert for begge de Industriers Vedkommende, der her er Tale om, er i Stand til at konkurrere paa Grund af den Usundhed i Værdiforholdene, som nu er til Stede. For Skotøjsindustriens Vedkommende er hele Opstillingen en Dekoration, idet enhver ved, at der ikke udover de første tre Maaneder kan blive noget af en Beskyttelse, af det Værn, som man her mener at opstille. De samvirkende Fagforbund, der omfatter Arbejderne i begge de to Industrier, har for nogle Dage siden tilkendegivet Regeringen og Rigsdagen, at de Overenskomster, der bestaar, selvfølgelig maa blive staaende til deres normale Udløbstid. Jeg har nu fra Skotøjsarbejdernes Forbund indbragt en Henvendelse, hvori denne Organisation ligeledes gør opmærksom paa, at den ikke kan imødekomme de Krav, som denne Lov synes at ville stille til Arbejderne i Skotøjsindustrien, og hvori man gør gældende, at de Betingelser, som dette Lovforslag indeholder, for at give Loven Virkning udover de første tre Maaneder er af en saadan Art, at den Stilling, man her tiltænker Skotøjsarbejderne, maa Forbundet paa det kraftigste protestere imod, idet det ikke vil være i Stand til paa sine Medlemers Vegne ej heller med deres Ønske at tilsidesætte de Overenskomster, der nu er gældende; man føler ingen Trang til at tilsidesætte dem for at modtage en saadan Opmærksomhed, som her er tiltænkt Skotøjsarbejderne, en Opmærksomhed, en Interesse, som Skotøjsarbejderne mener, Lovgivningen skylder dem som Samfundsborgere

paa anden Maade, end det ved dette Lovforslag er givet Udtryk.

De, der stemmer for Lovforslaget, som det nu foreligger, handler ikke i god Tro overfor Skotøjsindustriens Arbejdere; thi nu ved de, at hverken de samvirkende Fagforbund eller den paagældende Arbejderorganisation vil være med til at tilsidesætte de gældende Overenskomster. Det Flertal, som staar i Begreb med at vedtage dette Lovforslag, ved, at Arbejderne ikke har i Sinde at opgive den overenskomstmæssige Løn og Arbejdstid, som de har skaffet sig, og som foreløbig er gældende et Aar endnu. Hvis Lovforslaget desuagtet vedtages, har det Flertal, som vedtager det, ogsaa Ansvar for en Vedtagelse, som de i dette Forhold i alt Fald rette vedkommende paa Forhaand har protesteret imod. Resultatet vil da blive, at intet Kriseværn bliver for Skotøjsindustrien, den vil blive prisgivet, og til sin Tid vil vi høre ude over Landet, at det altsaa er Skotøjsarbejdernes Skyld, naar der ingen Beskyttelse ydes den betrængte Skotøjsindustri. Det er en nem og behagelig Maade at skaffe sig en Position paa: at opstille et umuligt Forslag og derefter give dem Skylden, som ikke vil bøje sig for det umulige. Den Stilling, man er naaet til i denne Sag, har intet med Saglighed at gøre, det er politiske Hensyn, som har drevet Regeringen til Fremsettelse af dette Lovforslag, et Lovforslag, der imødekommer de Krav, der har lydt fra protektionistisk Side, og som tilsidesætter de Hensyn, man dog formentlig ogsaa skylder Fagenes Arbejdere. Erhvervslivets Velfærd er i denne Sammenhæng blevet en Biting, Hovedsagen har været Bevarelsen af Ministeriet og det borgerlige Samarbejde, der bærer dette Ministerium. Ved at bevare den Importregulering, vi har haft siden August i Fjor, kunde man have opretholdt et rimeligt Værn for de to Industrier, der her er Tale om. Vi har endnu i Dag forsøgt ved at stille Ændringsforslag at samle Interessen om en Løsning paa den Basis, men som man ved mislykkedes det. I Dag har ogsaa de Repræsentanter, der i særlig Grad har udnævnt sig selv til Industriens Talsmænd, stemt imod en Forlængelse af den Lov, som bragte Produktionen i Gang i August Maaned, formindskede Arbejdsløsheden og i alt Fald i nogen Maade skaffede denne Del af Erhvervslivet en Virksomhed, som den ikke længe havde været i, og nu er de i Færd med at sætte noget Blændværk i Stedet for. Vi faar nu gennemført et Stykke Toldlov med Satser, højere end nogen konservativ